

Svět je o tolik lepší, než jakou má reputaci!

Lepit defekty už mi nedělá takové problémy

text Honza Galla foto Nicolai Bangsgaard

JISTĚ JSTE UŽ ČETLI MNOHÉ CESTOPISY A VÍTE O NĚKOLIKA LIDECH, KTEŘÍ SE PUSTILI DO DLOUHÉHO CESTOVÁNÍ NEBO PŘÍMO DO CESTY KOLEM SVĚTA. KAŽDÝ Z NICH JE JINÝ, ALE Z NICOLAIE VYZAŘUJE NĚCO ZVLÁŠTNÍHO. JAKÝSI NETRADIČNÍ PŘÍSTUP K CESTOVÁNÍ I ŽIVOTU SAMOTNÉMU. SMĚSICE POZITIVNÍHO PŘÍSTUPU S TOUHOU PO SPOKOJENOSTI A VZTAHU K BOHU. STEJNĚ TAK ZAJÍMAVÁ BYLA I JEHO PŘEDNÁŠKA BĚHEM FESTIVALU CYKLOCESTOVÁNÍ V BRNĚ, KTERÝ SE KONAL BĚHEM VELETRHU BIKE BRNO A KAM NICOLAI PŘIJEL JAKO HLAVNÍ HOST.

život v Dánsku. Zanechat všechno za sebou. Zároveň to však bylo velmi vzrušující.

Expedici jsi připravoval se svým kamarádem Martinem Amorem a spolu jste také vyrazili. On pak ale svou cestu ukončil. Proč?

Za prvé se u Martina objevily v Polsku nějaké problémy s kolenem a on se rozhodl vrátit se do Dánska, aby navštívil doktory specialisty, kteří by jej vrátili zpátky do hry. Následně v Turecku onemocněl a rozhodl se expedici opustit natrvalo.

Vypadá to, že Austrálie je ze všech těch zemí pro tebe tou opravdu vysněnou.

Austrálii zbožňuju především pro její přírodní krásy, všechny ty veselé a otevřené lidi a kontrasty mezi izolovaností vzdálených míst a jejich barevností. Stejně tak úžasný je život v kosmopolitních městech, vůně gumovníků, tamní klima, poušť, Melbourne, Sydney, Adelaide, celý ten bezmezný pocit

dostat ven z guest housu, kde jsem bydlel, a neměl jsem moc potuchy o tom, co se vlastně děje. Pak to přestalo. Lidé venku pobíhali v panice a strachu z příchodu tsunami, ale naštěstí tu noc žádná nepřišla. Díky Bohu.

Na své cestě jsi používal poměrně standardní sestavu cyklistického vybavení. Je něco, co bys chtěl změnit v případě, že by ses opět pustil do podobné akce?

No, standardní, nevím. Použil jsem kolo Koga-Miyata WorldTraveller 2004, které mě stálo víc než 2000 eur. Nevím, jestli se tomu dá říci standardní. Miluji to kolo a nemyslím, že bych na něm chtěl něco změnit. Prostě parádní stroj!

Na jednom předním plášti jsi ujel víc než 24 000 kilometrů. Co to bylo za typ?

Vlastně jsem na něm ujel 31 000 kilometrů. Byl to Schwalbe Marathon XR. Skvělý

V roce 2008, tedy v době, kdy už jsi byl dva roky na cestě, jsi na svém webu napsal, že pokaždé, když máš defekt, orosí se ti čelo studeným potem. Změnilo se to za poslední dva roky, co jsi byl na cestě kolem světa?

Za ty roky se mi poněkud změnil způsob, jakým reaguji na píchnutí duše, ale stále shledávám jejich opravu neuvěřitelně frustrující. Nejsem velkým mechanikem, nikdy jsem jím nebyl a nikdy nebudu.

Co bylo nejobtížnější k vyřešení před tvým odjezdem na čtyři roky trvající cestu kolem světa?

Nejhorší bylo odpoutat se od všech těch věcí v Kodani. Opustit byt, kde jsem bydlel, všechny jistoty, vztahy, rodinu, přátele a prostě všechno, co tvořilo můj „normální“

svobody, který mám, když jsem v Austrálii. Miluji tam prostě všechno.

Dokonce tam po tobě pojmenovali i tele. Jak se to stalo?

V malém městě Leongatha v provincii Victoria jsem bydlel u rodiny, jejíž kráva právě porodila krásné telátko. No a oni jej pojmenovali podle mě. Nicolai.

Asi nejtěžším momentem pro tebe bylo zemětřesení na Jávě, které dosáhlo v epicentru 7,9 stupně Richterovy stupnice. Jaké to bylo stát se součástí něčeho, co člověk většinou vidí jen v televizi?

Stalo se to v noci v malé vesničce na jihu ostrova Jáva. Vzbudilo mě šílené, chaotické poskakování a třesení. Snažil jsem se

plášť. Během těch 24 000 kilometrů jsem měl jen jeden defekt.

Během své cesty jsi nafotil více než šedesát tisíc fotografií, které opravdu stojí za to. Jak ses staral o fotovýbavu v náročných podmínkách?

Udělal jsem celkem asi 63 000 fotek za celou cestu a vždycky jsem se snažil udržet foťák čistý. Pokud jsem se objevil v nějakém opravdu prašném prostředí, bál jsem ho ještě navíc do ručníku. Všechno jsem převážel v řídké brašně.

Během cesty ses rozhodl prodloužit expedici ze dvou na čtyři roky. Jak jsi dospěl k takovému rozhodnutí?

Svět je větší, než jsem čekal, a já navíc opravdu miluji život na cestě. Brzy jsem

zjistil, že budu potřebovat víc než dva roky, abych objel svět a udělal to pořádně. Rozhodnutí pro mě nebylo příliš těžké, mnohem horší ale bylo oznámit rodině a kamarádům, že budu cestovat ještě o dva roky déle.

Na svém webu máš stránku, kde si člověk mohl koupit kilometry, které jsi ujel, a tím tě mohl na tvé cestě podpořit. Kilometr stál přibližně 0,13 eura. Jak to fungovalo?

Fungovalo to naprosto brilantně. Snažil jsem se to propagovat na svých stránkách, které četly tisíce lidí po celém světě. Byl to velký úspěch a soukromí dárci v podstatě zaplatili celý můj poslední rok na cestě. Došla překvapivě, že?!

Na své cestě jsi původně chtěl vynechat Afriku. Nakonec ses vydal i tam. Měl jsi k tomu nějaký zvláštní důvod?

Projel jsem Ghanu, Burkinu Faso, Mali, Senegal, Mauretánii, Západní Saharu a Maroko. Původně jsem tam opravdu nechtěl jet, ale změnil jsem své plány v Severní Africe. Proč bych tam prostě nejel?

Nicolai Bangsgaard

Rok narození
Bydliště
Vzdělání
Zaměstnání
Kolo
Webové stránky

1976
Kodaň, Dánsko
antropolog
motivační řečník, spisovatel a dobrodruh
Koga-Miyata WorldTraveller
www.worldtravellers.dk

Jak moc se vůbec tvá cesta lišila od původního plánu?

Jak je zřejmé z předchozí odpovědi, plány se mi změnily během těch let docela dost. Těžko se dají přesně naplánovat čtyři roky putování na kole. Já jsem se o to ani nepokoušel. Svět je plný možností, cest a otevřených dveří a já do nich hrozně rád vstupuji.

Během cesty kolem světa jsi projel mnoho zemí a mnohé jsi navštívil i předtím. Jsou ještě na zeměkouli místa, která bys chtěl okusit a o kterých sníš?

Sním o spoustě míst! O těch, která jsem viděl, i o těch, která jsem nenavštívil. Střední východ je regionem, kde jsem nebyl a který je na seznamu stejně jako Indie, Filipíny, Jihoafrická republika, Norsko, Mongolsko, Japonsko, Pákistán atd.

Spoustu jsi toho procestoval jako batůžkář. Co je podle tebe lepší – cestovat s batohem, nebo na kole?

Je dost těžké to porovnat. Mám rád oba způsoby cestování, ale pokud byste na mě opravdu tvrdě zatlačili, rozhodl bych se pro kolo. Svoboda na kole je nenahraditelná.

Na Nicolaieových stránkách najdete sekci zvanou „profil“. V roce 2009, tedy v době, kdy měl ještě jeden rok cesty před sebou, tam Nicolai napsal shluk různých faktů a pocitů, které celkově velmi dobře vystihují jeho samotného a to, co na cestách prožíval. Body jsou navíc napsány dosti zajímavě ve třetí osobě.

- Má 131 razítek ve svém 32stránkovém pase.
- Je překvapen, že ani kadeřníci nevěří, že jeho vlasy nejsou obarveny. Nekonečné hodiny pod sluncem ale udělají své.
- Má přibližně 0 gramů tuku na nohou.
- Má velmi dobrý smysl pro orientaci, ale často v angličtině zaměňuje slova mrkev a okurka.
- Jen těžko může jít vedle kočky bez toho, aby se s ní pokusil pomazlit, nebo ji objal.
- Jeho kamarádi jsou často překvapeni tím, že si dává do kávy cukrové tablety s 0 kaloriemi. Jeho rodiče to dělali a „opice vidí – opice dělá“.
- Během své cesty nafotil zhruba 60 000 fotografií.
- Má docela rád vůni zatuchlého cestovního vybavení.
- Pracoval jako DJ ve studentském baru v dánském Aarhusu.

- V průběhu let se u něj vyvinula mírná alergie na nemoc zvanou „krátká popovídání si“.
- Jeho ručník je tak malý, že pracovníce prádelny v Asii jej při stanovení ceny za praní považovala za zínku.
- Dosud popsal patnáct deníků.
- Často se musel ptát své o dva roky starší sestry na radu, jak zaujmout pěknou dívku ve škole.
- Už dva a půl roku je majitelem mobilního telefonu.
- Těší se zpátky do Dánska, ale poněkud ho straší život ve stylu „každý den nové spořádky“.
- Má rád citlivé lidi.
- Je špatný v pamatování si jednotlivých scén filmů, ale v zásadě si pamatuje, o čem to bylo.
- Má rád v životě dveře otevřené, ale nevidí žádný důvod zabývat se věcmi, jako je kariéra nebo

- penzijní plány. Nevadilo by mu ale být majitelem nového audi.
- Zřídka kdy opustí domov (jako stan nebo hotelový pokoj) bez foťáku, diáře a propisky.
- Považuje se spíše za pozorovatele, nikoli za účastníka.
- Volá po vysokých morálních standardech u sebe i u lidí kolem sebe.
- Byl zatím ušetřen velkými životními tragédií (klepe třikrát), kromě strašných protivětrů v severozápadní Africe.
- Tu a tam postrádá Austrálii více než své rodné Dánsko.
- Respektuje mnohem víc zkušenosti a hodnoty získané ze života než z knih. Přesto je velkým fanouškem knihoven a knihkupectví, především pak sekci s non-fiction literaturou a s kutilstvem.

Už jsi téměř rok zpátky v Dánsku. Jak teď vypadá tvůj život?

Teď to bude osm měsíců, co jsem se vrátil, a mám skvělý pocit z toho, že jsem zpátky v Kodani, kterou fakt „žeru“. Je normální, že se potýkám se spoustou problémů, které přináší moderní městský život plný spěchu a starostí. Je to ale výzva a velký kontrast s osamělým životem cyklocestování. Je to jednoduše fajn.

Měl jsi ten pocit, že se život v Dánsku zastavil, když jsi odjel, a ty ses vrátil zpět do stejného momentu?

Jo, něco v tom smyslu. Nemyslím si, že se Dánsko za ty čtyři roky, co jsem byl pryč, tolik změnilo. Moji kamarádi mají víc dětí, víc aut, větší domy, ale v podstatě jsou všichni stále stejní a Bůh jim za to žehnej.

Na jednom předním plášti jsem ujel 31 000 km

Zažil jsi nějaké zvláštní momenty za těch osm měsíců, které se vázaly k tvé cestě?

Ano. Byl jsem pozván do Brna na festival Cyklocestování jako hlavní host. To jsem nečekal.

Jak cesta změnila tebe samotného a co bylo nejdůležitějším momentem?

Samozřejmě že mě cesta změnila. Jak by ne. Je to až příliš velká otázka na to, abych ji odpověděl na těchto několika řádcích. V každém případě jsem získal trvalý pocit, že svět je tak výjimečná a překrásná věc a že v zásadě jsou všichni lidé dobří, starostliví a benevolentní. Svět je o tolik lepší, než jakou má reputaci! Nejdůležitějšími momenty byly můj odjezd a pak návrat zpátky do Kodaně po 1413 dnech. A vlastně i všechno mezi tím.

Někteří cestovatelé už neplánují další velké expedice poté, co se vrátí z podobných cest. Někteří by zase jeli hned pryč. Jak je to s tebou?

Momentálně se v Dánsku cítím naprosto špičkově, takže nemám žádné speciální cestovatelské plány. Hledat exotická místa v mé vlastní zemi je teď pro mě tou největší výzvou a já se chystám se do ní zakousnout. Jsem si ale naprosto jist, že se jednou pustím do dalších neznámých dobrodružství.

Děkuji za rozhovor.

Exotická CYKLISTIKA

Maroko
přes hory s doprovodným vozidlem

Tunisko
očistění duše uprostřed pouště

Izrael a Palestina
kulturně bohatou a zároveň rozporuplnou zemí

Turecko
středomořím v jeho nejkrásnějším ročním období

Vietnam
okruh jižní části země

Kuba
nalehko s doprovodným vozidlem

Patagonie
Carretera Austral – nejdelší cyklostezka na světě

Bhútán
tajemným královstvím od západu k východu

Nový Zéland
intenzivní zážitky v panenské přírodě

- malé skupiny
- originální programy
- kvalitní čeští průvodci

www.adventura.cz

Voroněžská 20, Praha 10, tel.: 271 741734–6